

ra vegada. I que aquesta permanent consciència de la necessitat de mantenir viu aquell esperit era que aquella reivindicació que es feia en un moment obscur pel nostre país amb vista a la nostra identitat i la nostra llengua havia d'haver-se esvaït: la meua sensació en aquest moment és que allò no s'ha esvaït malgrat algunes aparençes externes. Per tant la nostra consciència de realitat diria que pel que fa a la supervivència de la nostra identitat i la nostra llengua ens obliga a continuar estant al front de la lluita i de continuar els nostres objectius". A continuació en Jaume Ramon, en representació de la Federació d'Entitats Excursionistes va fer un prec perquè "d'ara endavant no vinguem més a encendre la flama amb caire reivindicatiu si no a fer un homenatge al mestre Fabra". Després un membre del Centre Excursionista d'Igualada, en nom de la comissió organitzadora va dirigir unes paraules: "Dipositar aquesta ofrena Floral a la Tomba de Pompeu Fabra és una mostra de continuïtat i de la promesa dels excursionistes a continuar el treball que va iniciar el mestre Pompeu Fabra al principi de segle". Tot seguit, en Jaume Gaspar Deloncle, en defensa de la llengua, també ens explicà que avui a Prada i a Perpinyà no vindran les entitats tradicionals que fan la cultura que entenem nosaltres sinó que ho faran fent un acte reivindicatiu, els mestres i els alumnes de les escoles de Prada, els quals recitaran unes poesies.

A. Garcia

Moment de l'encesa de la XXV Flama

A continuació la comitiva es traslladà a la plaça de l'Església de Prada de Conflent, on es feren unes actuacions i parlaments. L'acte finalitzà amb un dinar. A la tarda el grup GPRENC prengué la Flama i la diposità amb tota solemnitat al Castellet de Perpinyà: des d'on els mateixos membres representants de la Catalunya Nord la traslladaren el dia 20 al monestir de Montserrat. De bon matí s'anaven tro-